

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 27.03.1964, sp. zn. 5 Tz 8/64, ECLI:CZ:NS:1964:5.TZ.8.1964.1

Číslo: 31/1964

Právní věta: K naplnění znaků trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 tr. zák. není třeba, aby při pohlavním zneužití osoby mladší 15 let, došlo u pachatele k pohlavnímu ukojení stačí, jedná-li pachatel v pohlavním vzrušení ve snaze své vzrušení jakýmkoliv způsobem uspokojit, aniž je při tom rozhodné, zda a do jaké míry takového uspokojení dosáhne.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 27.03.1964

Spisová značka: 5 Tz 8/64

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pohlavní zneužívání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 242

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31/1964 sb. rozh.

K naplnění znaků trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 tr. zák. není třeba, aby při pohlavním zneužití osoby mladší 15 let, došlo u pachatele k pohlavnímu ukojení; stačí, jedná-li pachatel v pohlavním vzrušení ve snaze své vzrušení jakýmkoliv způsobem uspokojit, aniž je při tom rozhodné, zda a do jaké míry takového uspokojení dosáhne.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 27. března 1964 - [5 Tz 8/64](#))

Usnesením krajského soudu v Hradci Králové z 19. 12. 1963 sp. zn. 2 To 469/63 byla zamítnuta stížnost okresního prokurátora proti rozhodnutí okresního soudu v Náchodě ze 4. 12. 1963 sp. zn. 2 T 58/63, kterým byla podle § 188 odst. 1 písm. f) tr. ř. vrácena věc okresnímu prokurátorovi k došetření.

Ke stížnosti pro porušení zákona Nejvyšší soud zrušil usnesení jak krajského soudu, tak okresního soudu a tomuto soudu přikázal, aby o přijetí obžaloby znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Na obviněného podal okresní prokurátor dne 4. října 1963 pod sp. zn. Pv 334/63 obžalobu pro trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák. Podle obžaloby spáchal obviněný zažalovaný trestný čin tím, že dne 16. 4. 1963 v rychlíku R 226 na úseku trati Meziměsto - Praha ohmatával na těle (lýtkách, kolenou a stehnech) dvanáctileté děvče. Podezření ze spáchaného trestného činu opodstatňující podání žaloby a postavení obviněného před soud dovozuje okresní prokurátor v obžalobě poukazem na shodné výpovědi nezletilé a nezaujatých svědků, kteří jeli v témže oddělení železničního vozu jako nezletilá a obviněný.

Tito svědci viděli, jak obviněný sahal proti němu sedícímu děvčeti na lýtka, kolena a stehna proti vůli děvčete, které se od něho odtahovalo a ruce mu odstrkovalo.

Napadeným usnesením krajský soud zamítl stížnost okresního prokurátora v Náchodě proti usnesení okresního soudu v Náchodě, kterým okresní soud vrátil věc prokurátorovi podle § 188 odst. 1. písm. f) tr. ř. k došetření znalci z oboru sexuologie. Znalci se měli vyjádřit, zda je obviněný schopen soulože, či zda je stížen nemožností uskutečnit soulož, což považuje okresní soud, stejně jako krajský soud za rozhodující skutečnost z hlediska obrany obviněného, že u něho nemůže vůbec dojít k pohlavnímu vzrušení. To by svědčilo i o tom, že se nemohl dopustit trestného činu, který mu obžaloba klade za vinu.

Proti usnesení krajského soudu podal generální prokurátor dne 5. února 1964 stížnost pro porušení zákona s odůvodněním, že napadeným usnesením byl porušen zákon v ustanovení § 188 odst. 1 písm. f) tr. ř., ježto došetření, které požaduje napadené usnesení ve spojení s usnesením okresního soudu, je nedůvodné a týká se okolností pro posouzení viny obviněného nerozhodných. Poněvadž jinak byla věc dostatečně objasněna, byl obviněný obžalobou právem postaven před soud.

Nutno přisvědčit názoru okresního i krajského soudu, že pohlavní zneužívání podle § 242 tr. zák. předpokládá jednání (soulož s osobou mladší než 15 let nebo jiný způsob pohlavního zneužití takové osoby), jímž se pachatel chce pohlavně ukájet. Není ovšem třeba, aby došlo k plnému pohlavnímu ukojení pachatele; stačí, jedná-li pachatel v pohlavním vzrušení ve snaze své vzrušení jakýmkoliv způsobem uspokojit, aniž je při tom rozhodné, zda a do jaké míry takového uspokojení dosáhne. Z tohoto pak vyplývá, že pro posouzení jednání obviněného není vůbec rozhodná jeho obhajoba, že z jím tvrzených důvodů není schopen soulože a oplodňování. Proto není ani zapotřebí znaleckého prověřování pravdivosti této obhajoby.

Obviněný v dosavadním řízení popřel nejen to, že by vůči nezletilé jednal z důvodů pohlavního vzrušení, ale popřel také, že by se byl k ní choval tak, jak je usvědčován nezletilou a ostatními svědky. Proto, aby bylo možno zjistit motiv jednání obviněného vůči nezletilé, je nutno v první řadě zjistit, jakého skutečného jednání se obviněný vůči nezletilé kritického dne při jízdě vlakem dopustil. Takováto zjištění může učinit soud bez jakéhokoliv dalšího došetřování podrobným opakovaným výsledkem jak obviněného, tak nezletilé a svědků a správným vyhodnocením všech těchto důkazů. Teprve na podkladě správných a objektivní pravdě odpovídajících skutkových zjištění bude možno posoudit, zda jednání obviněného bylo motivováno sexuálně či nikoliv.

Zda se obviněný dopustil zažalovaného trestného činu či nikoliv záleží tedy na to, jaká budou soudem učiněna skutková zjištění a jaké závěry soud učiní na podkladě těchto zjištění o zavinění obviněného.

Tím, že napadeným usnesením ve spojení s usnesením okresního soudu z 4. prosince 1963 byla věc vrácena prokurátorovi k došetření, aniž šlo o okolnost pro posouzení viny obviněného důležitou, porušily soudy zákon v ustanovení § 188 odst. 1 písm. f) tr. ř.